

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (ósma izba)

z dnia 18 czerwca 2015 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności — Artykuł 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 —
Skuteczne egzekwowanie nadzoru budżetowego w strefie euro — Manipulowanie danymi
statystycznymi — Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego — Akt niepodlegający
zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność

W sprawie T-676/14

Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez A. Rubia Gonzáleza, Abogado del Estado,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez J.P. Keppenne'a, J. Baquera Cruza oraz M. Clausen,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 4856 wersja ostateczna
z dnia 11 lipca 2014 r. w sprawie wszczęcia postępowania wyjaśniającego dotyczącego manipulowania
danymi statystycznymi w Hiszpanii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 Parlamentu
Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro,

SĄD (ósma izba),

w składzie: D. Gratsias, prezes, M. Kancheva i C. Wetter (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

* Język postępowania: hiszpański.

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

- 1 W kontekście kryzysu związanego z długami podmiotów publicznych strefy euro, zwanego „kryzysem długów publicznych”, Królestwo Hiszpanii wprowadziło w pierwszym kwartale 2012 r. wyjątkowy mechanizm mający na celu zapewnienie trwałości stosunków gospodarczych pomiędzy hiszpańskimi wspólnotami autonomicznymi a ich dostawcami. Mechanizm ten obejmował umorzenie zadłużenia i gwarancje płatności.
- 2 Przy okazji ustanowienia tego specjalnego mechanizmu okazało się, że niektóre wydatki dokonane przez hiszpańskie wspólnoty autonomiczne pod koniec 2011 r. nie zostały uwzględnione wśród danych przekazanych Komisji Europejskiej w ramach procedury nadmiernego deficytu.
- 3 Królestwo Hiszpanii wskazuje, że kiedy tylko hiszpańskie organy odpowiedzialne za przygotowanie i rozpowszechnianie danych statystycznych dowiedziały się o nowych danych, czyli w maju 2012 r., oficjalnie poinformowały o tym Urząd Statystyczny Unii Europejskiej (Eurostat). Korektę tę uwzględniono w ramach procedury nadmiernego deficytu w październiku 2012 r.
- 4 W następstwie przekazania w maju 2012 r. informacji Eurostatowi organ ten odbył szereg wizyt w Hiszpanii w okresie pomiędzy 24 maja 2012 r. a 26 i 27 września 2013 r.
- 5 W dniu 5 grudnia 2013 r. Eurostat przekazał Instituto Nacional de Estadística (hiszpańskiemu krajowemu instytutowi statystycznemu) projekt sprawozdania, zwracając się do niego o przedstawienie uwag.
- 6 W dniu 10 grudnia 2013 r. Instituto Nacional de Estadística przekazał Eurostatowi szereg komentarzy, dotyczących w szczególności określenia uwzględnionego okresu odniesienia.
- 7 W dniu 11 lipca 2014 r. Komisja wydała decyzję C(2014) 4856 final w sprawie wszczęcia postępowania wyjaśniającego dotyczącego manipulowania danymi statystycznymi w Hiszpanii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”).

Przebieg postępowania i żądania stron

- 8 W dniu 22 września 2014 r. Królestwo Hiszpanii wniosło skargę na zaskarżoną decyzję. Państwo to wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 9 W dniu 11 listopada 2014 r. Komisja podniosła zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 114 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem z dnia 2 maja 1991 r. Komisja wnosi do Sądu o:
 - odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej;
 - obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.
- 10 W dniu 7 stycznia 2015 r. Królestwo Hiszpanii złożyło w sekretariacie Sądu uwagi dotyczące zarzutu niedopuszczalności. Twierdzi ono, że jego skarga jest w pełni dopuszczalna.

Co do prawa

- 11 Zgodnie z art. 130 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem jeżeli strona tego zażąda, tak jak w niniejszej sprawie, Sąd może rozstrzygnąć o niedopuszczalności skargi bez rozpoznawania sprawy co do istoty. Zgodnie z § 6 tego artykułu Sąd może zdecydować o otwarciu ustnego etapu postępowania. W niniejszym przypadku Sąd stwierdza, że na podstawie pism procesowych i wyjaśnień dostarczonych przez strony w trakcie pisemnego etapu postępowania uzyskał wystarczającą wiedzę. Ponieważ Sąd dysponuje wszystkimi elementami koniecznymi do wydania orzeczenia, stwierdza, że nie ma potrzeby otwierania ustnego etapu postępowania.
- 12 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE osoby fizyczne lub prawne mogą zaskarżyć jedynie akty wywołujące wiążące skutki prawne mogące naruszyć ich interesy poprzez istotną zmianę ich sytuacji prawnej (zob. postanowienia: z dnia 30 kwietnia 2003 r., Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisja, T-167/01, Rec, EU:T:2003:121, pkt 46; z dnia 31 stycznia 2006 r., Schneider Electric/Komisja, T-48/03, Zb.Orz., EU:T:2006:34, pkt 44).
- 13 W odniesieniu do aktów prawnych, których opracowanie odbywa się w kilku fazach w ramach procedury wewnętrznej, jedynie środki, które w definitywny sposób określają stanowisko instytucji w momencie zakończenia owej procedury, stanowią co do zasady akty zaskarżalne, co wyklucza środki przejściowe, których celem jest przygotowanie ostatecznej decyzji i których niezgodność z prawem mogłaby być skutecznie podniesiona w ramach skargi wniesionej przeciwko tej decyzji (wyroki: z dnia 11 listopada 1981 r., IBM/Komisja, 60/81, Rec, EU:C:1981:264, pkt 10–12; z dnia 27 czerwca 1995 r., Guérin automobiles/Komisja, T-186/94, Rec, EU:T:1995:114, pkt 39; ww. w pkt 12 postanowienie Schneider Electric/Komisja, EU:T:2006:34, pkt 45).
- 14 Byłoby inaczej, gdyby akty lub decyzje wydane w trakcie postępowania przygotowawczego stanowiły same w sobie ostateczne zakończenie specjalnego postępowania, odrębnego od tego, które powinno umożliwić instytucji wydanie rozstrzygnięcia co do istoty (ww. w pkt 13 wyrok IBM/Komisja, EU:C:1981:264, pkt 11; postanowienie z dnia 9 czerwca 2004 r., Camós Grau/Komisja, T-96/03, Zb.Orz., EU:T:2004:172, pkt 30).
- 15 Jak słusznie zauważa Komisja, środki, za pomocą których decyduje ona o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, są jedynie aktami przygotowawczymi, a zatem nie wywołują wiążących skutków prawnych mogących naruszyć interesy skarżącego poprzez istotną zmianę jego sytuacji prawnej w rozumieniu art. 263 TFUE. Jest tak w szczególności w przypadku wydania przez Komisję uzasadnionej opinii oraz decyzji o wniesieniu do Trybunału Sprawiedliwości skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, przewidzianej w art. 258 TFUE (wyrok z dnia 29 września 1998 r. Komisja/Niemcy, C-191/95, Rec, EU:C:1998:441, pkt 44–47), decyzji o wszczęciu postępowania na podstawie art. 102 TFUE (ww. w pkt 13 wyrok IBM/Komisja, EU:C:1981:264, pkt 21), a także decyzji Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) o wszczęciu dochodzenia (ww. w pkt 14 postanowienie Camós Grau/Komisja, EU:T:2004:172, pkt 33, 36).
- 16 System wprowadzony przez ustawodawcę Unii w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (Dz.U. L 306, s. 1) nie umożliwia sformułowania wniosku innego niż wniosek wyrażony w pkt 15 niniejszego postanowienia w odniesieniu do postępowań wyjaśniających wszczynanych przez Komisję na podstawie art. 8 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia. Na mocy tego przepisu Komisja może prowadzić wszelkie konieczne czynności wyjaśniające w celu stwierdzenia wprowadzania w błąd w zakresie danych dotyczących deficytu i długu istotnych dla zastosowania art. 121 TFUE lub 126 TFUE lub dla zastosowania załączonego do TUE i TFUE Protokołu w sprawie

procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, jeżeli stwierdzi poważne poszlaki wskazujące na istnienie faktów, które mogą stanowić takie wprowadzania w błąd.

- 17 Tak więc państwo członkowskie może wnieść skargę w ramach art. 263 TFUE wyłącznie na decyzję niekorzystną, czyli – zgodnie z samym brzmieniem art. 8 ust. 1 i 5 rozporządzenia nr 1173/2011 – decyzję Rady o nałożeniu na to państwo grzywny, przy czym na podstawie art. 261 TFUE art. 8 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia przyznaje w tym zakresie sądowi Unii nieograniczone prawo orzekania, które pozwala mu „uchylić, obniżyć lub podwyższyć tak nałożoną grzywnę”. Na ewentualne niezgodności z prawem, którymi obarczone miałyby być środki przyjęte przed wydaniem takiej decyzji przez Radę, począwszy od środków dotyczących wszczęcia postępowania wyjaśniającego przez Komisję, można się zatem powołać tylko w uzasadnieniu wspomnianej wyżej skargi (zob. podobnie wyrok z dnia 7 kwietnia 1965 r., Weighardt/Komisja EWEA, 11/64, Rec, EU:C:1965:38; ww. w pkt 13 wyrok IBM/Komisja, EU:C:1981:264, pkt 12; ww. w pkt 12 postanowienie Schneider Electric/Komisja, EU:T:2006:34, pkt 45). Dopiero więc na tym etapie, w przeciwieństwie do tego, co twierdzi Królestwo Hiszpanii, można badać w stosowanym przypadku kwestię podstawy prawnej, która umożliwiła Komisji prowadzenie postępowania wyjaśniającego w przedmiocie okoliczności faktycznych, które miały miejsce przed dniem 13 grudnia 2011 r., czyli przed dniem wejścia w życie rozporządzenia nr 1173/2011.
- 18 Co do podniesionego przez Królestwo Hiszpanii argumentu dodatkowego, dotyczącego okoliczności, że przedmiotem niniejszej sprawy jest pierwsza decyzja Komisji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego dotyczącego manipulowania danymi statystycznymi przez państwo członkowskie, która została szeroko rozpowszechniona, przez co wyrządziła temu państwu bardzo poważną szkodę na międzynarodowych rynkach finansowych, należy go oddalić z tego względu, że takie stwierdzenia nie mają wpływu na analizę zaskarżonej decyzji pod względem prawnym, zgodnie z którą to analizą decyzja ta nie stanowi aktu niekorzystnego w rozumieniu art. 263 TFUE. Ponieważ twierdzenie Królestwa Hiszpanii nie jest związane z kwestią dopuszczalności podniesioną przed Sądem i nie może zmienić charakteru niniejszej skargi, należy je oddalić jako nieistotne dla sprawy.
- 19 Należy zatem uwzględnić podniesiony przez Komisję zarzut niedopuszczalności, a w konsekwencji odrzucić skargę jako niedopuszczalną.

W przedmiocie kosztów

- 20 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przez Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 21 Ponieważ Królestwo Hiszpanii przegrało sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania zgodnie z żądaniem Komisji.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba)

postanawia:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.**
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 18 czerwca 2015 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
D. Gratsias